

FESTLIGHET, f. 3. Egenskapen att vara festlig.

FESTON, fästånng, m. 3. (fr.) Frukt- eller blomsterband.

FET, a. 2. 1) (om sak) Som består af, bildad af fett; som innehåller fett. *De f-a delarne af kroppen. F-a ämnen. Smör och olja äro f-a ämnen. F. mat. En f. rätt.* — 2) (om menniskor och vissa djur) Som har mycket fett. *Han är tjock och f., f. öfver hela kroppen. En f. ox, gris, kapun, gås, höna, kyckling. En f. gös, lax, karp, braxen. F-tt kött. F. bringa.* (Pop. o. fam.) *Det blir han icke f. af, det har han ingen nytta, fördel af. Vardt du f.?* säges spefult åt den, som gjort sig räkning på något, men blifvit sviken i sin förväntan. — 3) Som har öfverflöd af växtnärande delar. *F. jord, jordmån.* — 4) (fam.) Indrägtig. *F-tt pastorat.* — 5) (mål.) *F. pensel*, uttryck, som betyder, att färgen är rikligen, tjockt och öfverflödigt lagd på duken.

FETAKTIG, a. 2. Något fet.

FETALIER, fetaliär, se *Victualier*.

FETALIEBRÖDER, fetaliebrödr, m. 3. pl. (hist.) Benämning på det tyska parti i Sverige, som, efter konung Albrekts afsättning, under förvandning att hämnas honom och med lifsmedel (fetalier) förse Stockholms stad, som ännu innehades af hans anhängare, tillåto sig en mängd våldsamheter emot dervarande svenska borgerskapet.

FÊTE, fât, m. 3. (fr.) 1) Fest, högtid. — 2) Glädjefest. — 3) Lustbarhet, gästabad.

FETERA, fäterä, v. a. 1. (fr. *Fêter*) Fira, väl emottaga.

FETGRÄS, n. 3. Se *Tälört*.

FETHET, f. 3. Egenskapen att vara fet. Säges om feta ämnen och fet mat, samt för bem. 4 o. 5 af *Fet*; eljest *Fetma*.

FETHINNA, se *Fethinna*.

FETISCH, -i'sch, m. 3. (af portugisiska ordet *Fetisso*, förtrolladt block) Lefvande varelse eller liflöst naturföremål under form af bild, t. ex. block, sten o. d., som utbildade folkslag, isynnerhet inbyggarna i medlersta Afrika och Australien, dyrka som gudomlighet. — *Ss. F-dyrkan, -dyrkare.*

FETISCHISM, --i'ssm, m. 3. sing. Sådan slags afgudadyrkan, då fetischer tillbedjas.

FETISCHORM, feti'schórrm, m. 2. Se *Slungorm*.

FETKNOPP, m. 2. (äfv. *Fetknoppar*) Ört med gula blommor, saftfulla blad och bitter smak, på berg och torftak. Kallas äfv. Skörbjuggsört, Stenört, Hälleggräs, Vipegräs. *Sedum acre.*

FETLAGD, a. 2. Som af naturen har anlag för att blifva fet.

FETLAPP, m. 2. Lapp af skinn eller tyg, som vid laddning vepas om kulan till ett lodgävar, för att hindra allt spelrum.

FETLUT, f. sing. (tekn.) Ett slags fett, utgörande en blandning af margariner, talg- och oljsyra, som fränskiljer sig, då den vid sämskgarvereri nyttjade luten dekomponeras (skäres) med en syra; brukas till logarfvadit läders beredning.

FETLERA, f. 1. Se *Bolus*.

FETMA, fétma, f. 1. 1) Egenskapen att vara fet. *Jfr. Fethet. Kroppens, jordens f.* — 2) Se *Fett*. — Bildar för denna bem. sammansättningen *Jordfetma*. — 3) Fett hull. *Hans f. är så stor, att han knappt kan gå. Hafva mycken f. Vara plågad af f.* — *Syn.* (skämtv.) *Ister.* [*Fettma.*]

FETMA, fétma, v. n. 1. Blifva fet. [*Fettma.*]

FETMYLLA, f. 1. Fet åkerjord.

FETT, n. 3. 1) (kem.) Organiskt ämne, bestående af väte, kol och syre, halt eller slipprigt för känseln, lättare än vatten, i ren form smak- och luktlöst; är af flera olika arter och förekommer dels fast, dels flytande, så väl hos växter som hos djuren (Växtfett, Djurfett). De fasta slagen af växtfett kallas vanligen Växtfetmor, de flytande Feta oljor; det fasta djurfettet får deremot olika benämningar, såsom Talg, Späck och Ister, det flytande kallas vanligen Tran. — 2) Egen beståndsdel i djurkroppar, som, i kroppens lefvande tillstånd flytande, mer eller mindre fyller hela kroppens cellväfnad, men isynnerhet på vissa ställen är hopad, och efter döden, vid icke hög temperatur, bildar en fast, vek, smörjig massa. — 3) (i dietetiken) Dyliskt djurfärrne, som begagnas till föda. Sådana slags fett äro: Smör, olja, fiskfett, oxfett, o. s. v. — *Ss. F-klimp, -lungs.*

FETTARM, fét-tårrm, m. 2. Se *Åndtarm*.

FETTFENA, féttféna, f. 1. (nat. hist.) Fiskfena, hvarvid mycket fett är fästadt, t. ex. på lax.

FETTFFÄDER, féttfjäd'r, m. 2. pl. — *fjäd'rar*. Hvarje af de fjäd'rar öfvantill vid gumpen på fjäderfå, hvilka, efter hvad man påstår, böra utryckas, om gödning skall lyckas med sådana fåglar, t. ex. gäss.

FETTLÄCK, m. 2. Fläck efter något vätt ämne.

FETTHINNA, f. 1. (anat.) Hinna, öfverdragen med fett, i en djurkropp.

FETTISDAG, fét-ti'sdag, m. 2. Tisdagen näst efter fastlagsöndagen. Har fått sin benämning deraf, att man då sista gången före påsk åt kött, hvarifrån man sedan afhöll sig intill påskdagen.

FETTISTEL, fét-ti'sstl, m. 2. "pl. — *tistlar*. Mångårig växt med stora, guldglänsande blommor, som utgör ett besvärligt ogräs i sädesåkrar. *Sonchus arvensis.*

FETTSKO, m. 3. pl. — *skor.* (skepp.) En gammal sko att förvara smörja uti.

FETTISVANS, m. 2. Svans på vissa får, som innehåller mycket fett och stundom bildar en ordentlig fettklump.

FETTSVULST, m. 3. Svulst, hvars massa är af fetaktig beskaffenhet.

FETUS, fétuss. (lat. *Fœtus*) Foster.

FETÄGG, n. 3. Se *Vindägg*.

FETÖRT, f. 3. Se *Tälört*.

FEUDAL, m. fl., se *Feodal*, m. fl.

FIACKER, fiäckr, m. 3. pl. *fiackrer.* (fr. *Fiacre*) Hyrvagn.

FIBB, m. eller

FIBEL, m. sing. Ett slags krampkolik hos hästar.

FIBER, fi'br, m. 3. pl. *fiberer.* (lat. *Fibra*) 1) Kötråd i människans och djurens kroppar. — 2) Tråd, tåga hos växter.

FIBERAKTIG, **FIBERARTAD**, a. 2. Som liknar en fiber.

FIBLER, fi'blr, m. 3. pl. Mångårig ängsväxt, med stora gula blommor. Kallas äfv. Märmjök, Slätterkulla, Oxögon, Frukål. *Hypochaeris maculata.*

FIBRIN, -i'n, n. 3. (kem.) Blodets tråddämne.

FIBRÖS, -ös, a. 2. Trådig.

FICKA, f. 1. Ett slags liten påse af något slags tyg, fadsydd vid ett klädesplagg, att deri lägga, hvad man vill bära på sig. *Lägga, stoppa, sticka i f-n. Köra handen i f-n. Bära i, på f-n. Jag har beviset på f-n.*